TOATE FORȚELE PENTRU ECONOMISIREA RESURSELOR DE ENERGIE

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Înfăptuirea amplului program de dezvoltare social-economică a patriei, preconizat de partid, construirea societății socialiste multilateral dezvoltate — operă de dimensiuni istorice, în care se află angajat întregul nostru popor — reclamă permanent un vast complex de măsuri politico-organizatorice, de acțiuni multiple pentru valorificarea la cote optime a potențialului material și uman al țării noastre.

În acest context larg se înscrie, ca o necesitate obiectivă și stringentă, folosirea rațională, judicioasă și la parametri de eficiență maximă a resurselor energetice de care dispunem, a acestui combustibil de preț absolut indispensabil motoarelor de milioane „oameni-putere" care propulsează România pe magistrala progresului și bunăstării.

Ritmurile dezvoltării industriale, anvergura investițiilor, volumul în permanentă creștere al transporturilor, necesitățile populației, căreia i se creează condiții superioare de confort, prosperitate și civilizație presupun consumuri sporite de electricitate, gaz metan, produse petroliere și cărbune. An de an, producția și cantitatea de energie utilizată pe cap de locuitor au crescut considerabil în țara noastră, dublîndu-se aproape de la un cincinal la altul.

Aceasta ne-a și permis, de altfel, să ne propunem și să înfăptuim planurile îndrăznețe de dezvoltare a țării, să beneficiem de o viață tot mai îmbelșugată.

Dar, este lesne de înțeles că nici o resursă, oricît de mare ar fi ea, nu e inepuizabilă, că utilizarea ei trebuie făcută cu grijă și înțelepciune, cu un deplin spirit gospodăresc. Pe plan mondial, oamenii de știință avertizează asupra pericolului sărăcirii și epuizării potențialului energetic al planetei, atrăgînd atenția asupra necesității drămuirii lui. Fără a ne face ecoul unor previziuni înfricoșătoare (cum că Terra va rămîne — nu știm în ce an — în frig și întuneric...) nu putem — totuși — rămîne nepăsători la auzul unui semnal de alarmă autorizat și lucid în esența sa.

Studiul responsabil calificat și exigent, analiza riguroasă făcută în unitățile noastre industrial-economice au condus la concluzia că, pe scara națională, există mari posibilități pentru reducerea consumului de energie, pentru realizarea de substanțiale economii, fără a se aduce prin aceasta vreun prejudiciu economiei țării, producției, confortului nostru citadin.

Chemarea lansată de partid pentru lichidarea oricăror forme de risipă în acest domeniu unghiular al economiei naționale a găsit un puternic ecou în rîndurile populației. Fiecare comunist, fiecare om al muncii, fiecare cetățean se consideră angajat ca un hotărît și perseverent combatant în ofensiva pentru economii cît mai mari de energie și combustibil. Prin aceasta se va aduce o nouă și substanțială contribuție, la realizarea unei eficiențe cît mai mari a economiei țării, la creșterea venitului național, a nivelului de trai al populației.

Toate forțele pentru economisirea consumului de energie, iată o înaltă îndatorire patriotică și civică pe care sportivii, antrenorii, activiștii mișcării de educație fizică și sport și-o asumă împreună cu toți cetățenii patriei, exprimîndu-și hotărîrea de a nu precupeți nici un efort pentru a o îndeplini.

LAIT-MOTIVUL NEREUȘITELOR NOASTRE ÎN CUPELE EUROPENE

Cu turul doi al competițiilor continentale s-a încheiat și prezența formațiilor românești în aceste competiții de amploare ale soccerului european. Nici edițiile 1973/1974 ale acestor întreceri — ajunse la un înalt grad reprezentativ pentru cluburile de pe bătrînul continent și confundîndu-se, pentru ultimul deceniu și jumătate, cu însăși ascensiunea sau căderea formațiilor de reputație — n-a însemnat acel mereu așteptat și iarăși amînat pas spre momentele cu adevărat remarcabile ale celor trei competiții, zonele sferturilor de finală, ale semifinalelor și finalei.

Scurta existență a reprezentantelor noastre în ediția actuală a cupelor europene nu e deloc greu de refăcut: F.C. Argeș și Chimia Rm. Vîlcea au părăsit întrecerea din primul tur în fața unor adversari care puteau fi eliminați în condiții despre care o să vorbim mai jos, Fenerbahce și, respectiv, Glentoran. Dinamo și Universitatea Craiova au supraviețuit pînă în al doilea tur. Bucureștenii au trecut de Crusaders, care nu le-a pus nici un fel de probleme dar au capotat cum se știe, în fața lui Atletico Madrid. Clubul craiovean a eliminat o formație de marcă, Fiorentina, dar n-a mai fost capabil să repete isprava și în fața lui Standard Liège. Douăsprezece jocuri în trei competiții (Cupa campionilor, Cupa cupelor, Cupa U.E.F.A.) sau trei victorii, cinci rezultate de egalitate și patru înfrîngeri. Iată și un mic bilanț cifric al aparițiilor echipelor românești în cupele continentale.

Dacă veți avea răbdare și curiozitatea să răsfoiți comentariile care au urmat acestor părăsiri ale competițiilor europene în edițiile anterioare, veți întîlni lait-motivul insatisfacției față de comportarea de ansamblu în care cele cîteva „abateri de la regulă" reprezentate, într-o ediție sau alta, de Steaua, Rapid, F.C. Argeș sau S.C. Bacău nu pot de fel să schimbe constatarea că echipele românești n-au fost capabile pînă acum să apară ca veritabile protagoniste pe această scenă a consacrării oferită anual de ideea lui Gabriel Hanot și ajunsă — ca amploare și forță de atracție — de gradul preliminariilor probei mondiale.

Din nefericire pentru fotbalul nostru, la fiecare rapidă încheiere de conturi constatăm cauzele care blochează drumul reprezentantelor noastre pentru ca... în anul următor să ne întîlnim iarăși cu ele. Să vedem pe cele mai importante dintre ele, și de această dată. **Cu speranța că, acum, va fi inițiată în sfîrșit și în adevăr o acțiune energică, o acțiune specială pentru aceste reprezentări-eșalon.**

S-a apreciat de multă vreme, luîndu-se și exemplul altor țări, că echipele care intră în cupele continentale trebuie să se bucure de tot sprijinul pentru întărirea loturilor. Nu se poate spune că s-a făcut ceva cu adevărat remarcabil în această privință. Fortificarea loturilor celor patru ambasadoare a fost neefectivă pentru unele (Dinamo, Universitatea) și „inexistentă pentru altele (F.C. Argeș și Chimia Rm. Vîlcea). Acel control și asistență tehnică din partea F.R.F. au rămas o acțiune benevolă și, în orice caz, nu s-a simțit, practic, în desfășurarea modului de pregătire a echipelor. Anul acesta s-a ajuns și la o măsură care a creat, din partea forului de specialitate, un handicap pentru echipele din cupe: interzicerea participării jucătorilor din lot la meciul intîia din primul tur. În special pentru F.C. Argeș, această hotărîre a reprezentat în mare parte o explicație a scorului mare la care a fost învinsă la Istanbul.

Sigur însă că multiple carențe au existat și pe planul instruirii, al organizării, al creării unei atmosfere propice în cadrul cluburilor care au reprezentat fotbalul românesc la edițiile actuale ale cupelor continentale. **Prima și marea defecțiune continuă să o reprezinte lipsa de constanță, de randament a formațiilor noastre pe o durată convenabilă. Saltul de comportare de la un meci la altul s-a înregistrat și acum, cu efecte de neînlăturat: cazurile jocurilor lui Dinamo la București cu Atletico, al Universității Craiova în partida de la Craiova cu Standard, al lui F.C. Argeș în a doua repriză a întîlnirii de la Istanbul sau replica Chimiei în jocul de la Rm. Vîlcea. Cum însăși sistemul cupelor face ca un meci să fie legat de celălalt, ca o întrecere să fie compusă, în fapt, din două partide, inconstanța se plătește de două ori mai scump în aceste competiții.**

Nu s-a alungat, cu toate că au trecut atîția ani, cu toate că experiența internațională a crescut considerabil pentru marea majoritate a formațiilor noastre, acea lipsă de curaj și de forță de a îndrăzni. A te mulțumi cu puțin, a lăsa adversarului conducerea meciului, a nu risca totul spre a înfringe tactica partenerului de întrecere, iată și alte cauze care fac din echipele noastre prade ușoare pentru formații ce știu să profite de fiecare ezitare, de orice clipă de panică, de orice imprudență. Numai așa se ajunge ca eliminările să vină și din partea unor echipe care nu au, vorbind cu toată obiectivitatea, o valoare superioară cluburilor noastre. După cum ar mai fi de amintit și împrejurarea că întreaga acțiune de pregătire și de purtare efectivă a „campaniilor cupe continentale" se desfășoară, pe planul cluburilor, cu destule scăderi care nu mai pot fi admise după ani și ani de participare la asemenea pretențioase probe. Alături de gravele lipsuri manifestate în munca de instruire și în comportarea jucătorilor, ele au grevat exprimarea ambasadoarelor noastre la un nivel mai înalt, au menținut echipele românești în anonimatul așa de decepționat în care se complac

FOTBAL

CRAIOVA. Fază „încîlcită" din partida Universitatea — Standard Liège, disputată pe stadionul Central, săptămîna trecută.
Foto: Paul ROMOȘAN

SUBLINIERI

CARTONAȘELE...

Vă mai amintiți ce a determinat F.I.F.A. să născocească micuțele și neplăcutele cartonașe galbene? Cu șapte ani în urmă, la turneul final al Campionatului mondial din Anglia, în partida susținută de echipa țării gazdă cu prea temperamentala reprezentativă a Argentinei, arbitrul vest-german **Kreitlein** a avut mult de furcă, a fost un spectacol penibil, pînă a reușit să-l elimine de pe teren pe cunoscutul internațional, dar nu mai puțin indisciplinatul, **Ratin.** Au urmat, apoi, dezbateri îndelungi în cadrul forului mondial de specialitate pe tema combaterii actelor de indisciplină pe terenurile de fotbal. Pentru a întări și mai mult autoritatea și prestigiul arbitrilor, începînd cu „El Mundial", cavalerii fluierului au fost investiți cu miraculoasele cartonașe — galbene (avertismente) și roșii (eliminarea de pe teren). Nu de alta, dar să vadă întreg stadionul, toată lumea, că nu se mai poate umbla cu mănuși.

Încet-încet, măsura a fost adoptată în toate întîlnirile oficiale și amicale internaționale, federațiile naționale din foarte multe țări aplicînd-o chiar în cadrul competițiilor interne. Ceea ce s-a întîmplat și la noi în ultimii ani. Dar pentru ca aceste cartonașe să aibă o eficiență educativă și mai mare, în țările cu fotbal avansat — Brazilia, Anglia, Italia, R. F. Germania etc. — comisiile de disciplină ale federațiilor de specialitate au mers și mai departe, venind cu acel amendament ca, în cazul cumulării unui anumit număr de cartonașe galbene, jucătorii indisciplinați să fie automat suspendați pe diferite termene. Acum, se punea cu adevărat degetul pe rană, jucătorii amatori de cartonașe fiind invitați să mediteze îndelung la gesturile și ieșirile necontrolate față de coechipieri, adversari, arbitri și spectatori. Este motivul pentru care, la sfîrșitul săptămînii trecute, Biroul federal, sesizat de ploaia ineficientă a cartonașelor galbene din acest sezon competițional, a hotărît, negru pe alb: **convertirea în etape de suspendare automată a jucătorilor care au primit un număr de avertismente.** Mai mult, ea a dictat chiar o evidență retroactivă tocmai pentru a da un caracter și mai drastic măsurii adoptate. Era și timpul ca forul de specialitate să se dovedească atît de intransigent deoarece cluburile și antrenorii nu fac (sau unii nu au făcut) mai nimic pentru îmbunătățirea activității de educație în rîndul fotbaliștilor, mai ales în rîndul acelor care de regulă sînt vechi clienți ai rubricilor de indisciplină de pe foile de arbitraje, ai comisiei de specialitate a federației, chemată să judece actele de nesportivitate comise în campionat și să aplice sancțiunile de rigoare.

Unora s-ar putea să le pară exagerată o astfel de atitudine, s-ar putea să invoce o anumită inechitate în aplicarea automată a sancțiunii — plecînd de la diversitatea formelor de nesportivitate: vociferări, proteste, insulte, lovituri. Dar chiar dacă există o anumită exagerare — și există — trebuie s-o acceptăm din mai multe rațiuni: **indiferent de infracțiunea comisă, ea este incompatibilă cu legile sportivității; factorii de răspundere din cluburi și asociații sportive au tratat cu blîndețe abaterile sportivilor lor, nu au luat în seamă acele semnale de alarmă; mai mult, atunci cînd arbitrul reținea vreun nume pentru foaia de arbitraj, persoane „influente" cochetau cu conducătorii jocurilor pentru iertarea inculpatului; pe la Comisia de disciplină a F.R.F. veneau fel de fel de avocății întru apărarea „ingerașilor", sau chiar antrenorii și conducătorii de cluburi se erijau în sfătuitori pentru măsuri blînde.** Iată de ce mai bine să exagerăm puțin pentru a curma, pe cît posibil, toate actele de indisciplină de pe terenurile de fotbal. Slavă domnului, despre disciplină vorbim de mult și foarte frumos. Dăm sfaturi peste sfaturi, și atît!

Sigur că arbitrilor, în asemenea condiții noi, le revine sarcina să cîntărească bine cînd apelează la cartonașele galbene, să fie foarte corecți, foarte sinceri și exacți în motivarea pe care sînt obligați să o facă pe foile de arbitraj. La urma urmei să-i credem mai mult pe acești cavaleri ai fluierului, că destul i-am crezut pe jucători!

Stelian TRANDAFIRESCU

P.S.: Un prim rezultat al acumulării cartonașelor galbene: **Deselnicu**, suspendat pe două etape, și **Stocker** pe o etapă.